ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՅԿ ՎԱՀԱՆԱՅԻՆ ՀՈՍԱՆՈՑ

ԳՈՎՈՒԹՅՈՒՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՎՈՒՄ Է ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ

Տարեկան բաժանորդագին 8 ռ.
Կիսամյա » 4 »
Եռամսյա » 2 »
Արտասահմանի համար տարեկան 10 ռ.

Խմբագրատունը բացվում է ամեն օր, բացի կիրակի և տոնական օրերից, առավոտյան ժամը 9-ից մինչև ցերեկվա 1-ը։

Ձեռագրերը չեն վերադարձվում։

Հրատարակության գինը՝ 1 կոպեկ։

Հասցե խմբագրության։

Տեղական բաժանորդագրության համար դիմել Էջմիածին, տպարան։

Ստացվել է խմբագրության՝ 1880 թ. փետրվարի 7-ին։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՅԿ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅԱՆ ՀՈՍԱՆՈՑ ՎԱՀԱՆԱՅԻՆ

ԳՈՎՈՒԹՅՈՒՆ

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՎՈՒՄ Է ՄԱՅՐԱՊԱՏԿԵՐ

Տարեկան բաժանորդագին 4 ռ.
Կիսամյա » 2 »
Եռամսյա » 1 »
Արտասահմանի համար տարեկան 5 ռ.

Խմբագրատունը բացվում է ամեն օր, բացի կիրակի և տոնական օրերից, առավոտյան ժամը 9-ից մինչև ցերեկվա 1-ը։

Ձեռագրերը չեն վերադարձվում։

Հրատարակության գինը՝ 1 կոպեկ։

Հասցե խմբագրության։

Տեղական բաժանորդագրության համար դիմել Էջմիածին, տպարան։

Ստացվել է խմբագրության՝ 1880 թ. փետրվարի 7-ին։

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅԱՆ ՀՈՍԱՆՈՑ ՎԱՀԱՆԱՅԻՆ

ԳՈՎՈՒԹՅՈՒՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՎՈՒՄ Է ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ

Տարեկան բաժանորդագին 8 ռ.
Կիսամյա » 4 »
Եռամսյա » 2 »
Արտասահմանի համար տարեկան 10 ռ.

Խմբագրատունը բացվում է ամեն օր, բացի կիրակի և տոնական օրերից, առավոտյան ժամը 9-ից մինչև ցերեկվա 1-ը։

Ձեռագրերը չեն վերադարձվում։

Հրատարակության գինը՝ 1 կոպեկ։

Հասցե խմբագրության։

Տեղական բաժանորդագրության համար դիմել Էջմիածին, տպարան։

Ստացվել է խմբագրության՝ 1880 թ. փետրվարի 7-ին։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՅԿ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅԱՆ ՀՈՍԱՆՈՑ ՎԱՀԱՆԱՅԻՆ

ԳՈՎՈՒԹՅՈՒՆ

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՎՈՒՄ Է ՄԱՅՐԱՊԱՏԿԵՐ

Տարեկան բաժանորդագին 4 ռ.
Կիսամյա » 2 »
Եռամսյա » 1 »
Արտասահմանի համար տարեկան 5 ռ.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՅԿ ՎԱՀԱՆԱՅԻՆ ՀՈՍԱՆՈՑ

ԳՈՎՈՒԹՅՈՒՆ

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՎՈՒՄ Է ՄԱՅՐԱՊԱՏԿԵՐ

Տարեկան բաժանորդագին 8 ռ.
Կիսամյա » 4 »
Եռամսյա » 2 »
Արտասահմանի համար տարեկան 10 ռ.

Խմբագրատունը բացվում է ամեն օր, բացի կիրակի և տոնական օրերից, առավոտյան ժամը 9-ից մինչև ցերեկվա 1-ը։

Ձեռագրերը չեն վերադարձվում։

Հրատարակության գինը՝ 1 կոպեկ։

Հասցե խմբագրության։

Տեղական բաժանորդագրության համար դիմել Էջմիածին, տպարան։

Ստացվել է խմբագրության՝ 1880 թ. փետրվարի 7-ին։

ՄԵԳՆ ՎԱՆԱՑ ՀԱՅՈՑ ԱՐՁԱԳԱՆՔԱՑ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

20 հուլիս

ՀԱՅԿԱԿԱՆ «ՄԵԳՆՈՍ ՎԱՆԵՑՈՅ» ԱՇԱԿԵՐՏԻՆ

(Շարունակութիւն եւ վերջ տե՛ս թիւ 41)

Ի ՄԱՀՈՒԱՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ

Ա՛ռ ի մահուանդ հայրապետին
Ամենայն ազգ ողբայ զքեզ,
Ամենայն ազգ ողբայ զքեզ,
Ամենայն ազգ ողբայ զքեզ,

ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐ ԿՈՄԻՏԵԻ ՈՐՈՇՈՒՄՆԵՐԸ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՏՆՏԵՍՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

Հայկական ՍՍՀ Գերագույն Սովետի նախագահության 1980 թվականի հունվարի 4-ի հրամանագրով Հայկական ՍՍՀ ժողովրդական տնտեսության մասին հայկական ՍՍՀ օրենքի ընդունման 50-ամյակի կապակցությամբ հանրապետության ժողովրդական տնտեսության զարգացման հաջողությունների համար 1 աստիճանի Աշխատանքային կարմիր դրոշի շքանշանով պարգևատրվել է Հայկական ՍՍՀ Գերագույն Սովետի նախագահության 1980 թվականի հունվարի 4-ի հրամանագրով Հայկական ՍՍՀ ժողովրդական տնտեսության մասին հայկական ՍՍՀ օրենքի ընդունման 50-ամյակի կապակցությամբ հանրապետության ժողովրդական տնտեսության զարգացման հաջողությունների համար 1 աստիճանի Աշխատանքային կարմիր դրոշի շքանշանով պարգևատրվել է

րանց գրկանք են պատճառում օրէնքըն ամենաազգատ, ամենանշան մահմեդականին աւելի բարձր էակ է համարում ամեն «անհաւատից»։ այսպէս անուանվում է Քրիստոսի կրօնը պաշտող ամեն անձն։ Քրիստոնէի խօսքին հաւատ չէ ընծայվում դատարաններում։ Նորա գլխատն այնքան է, որ նա ստիպված է ամաչել երևելու ուրևիցէ, նրան արգելած է զէնք կրել, որով նա գրկվում է անձնապաշտպանութեան միջոցից. ուստի և նա մանէ գալիս զգուշութեամբ և անընկալ քայլերով, իր հպարտ և պատերազմասէր իշխողի ներկայութեան ժամանակ։ Իսկ ինչ կ'վերաբերի այն իրողութեան, որ տաճիկները չնայելով իրանց փոքր թուին, կատարեալ հպատակութեան մէջ են պահել գանազան ազգերին, այդ մեկընվում է երկու հանգամանքներով, նախ տաճիկների խիստ և բուռն կարգապահութեամբ, որ ամեն յանցանք մահուան վճռով էր պատժում և տաճկական լծի տակ ընկնող ցեղերի փոխադարձ թշնամութեամբ և ատելութեամբ։

Տաճիկների ատելութիւնը զէպի քրիստոնեայք արդարանում է պատմութեամբ։ Նա վաղուց է սկսած։ Հեղինակը գրել է իւր գրքի մէջ խաչակրաց պատմութեան համառօտութիւնը, բացատրելու համար խաչակիրների անմտութիւնը, երեսպաշտութիւնն ու խարեբայութիւնը։ Նա ապացուցանում է, որ տաճիկները այն ժամանակից սկսած ունէին կատարեալ հիմնական պատճառ ատելու քրիստոնեաներին, որոնք զօրութեամբ կամ խարդախութեամբ միշտ աշխատում էին նրանց ճնշասել։ Ոչ թէ Բուլսաղէմի, այլ Կ. Պոլիսն էր խաչակիր պատերազմների նպատակն, այս պարզ է Հռոմի քահանայապետների գործողութեանց եղանակից, որոնք յոյս ունէին, թէ եւրոպացի թագաւորները յետ կ'գարձնեն նրանց տաճիկներից խլած նահանգները։ Խաչակիրների առաջնորդները, որոնք զնացին արևելք սուրը տեղերքն ազատելու համար, նշանաւոր արին իրանց յաղթութիւնքը ամարդի խստութիւններով և անօգուտ արիւնհեղութիւններով։

Գրքի մեծ մասը նուիրած է Հայաստանին։ Քարոզիչների, հին պատմոնների տեկուցուածներն և փոքր-Ասիայում երկար ժամանակ բնակող Ճանապարհորդների հաղորդած տեղեկութիւնքը վկայում են, որ հայերի վիճակն անպայման անտանելի է, որ բնակիչների յառաջադիմութիւնը, բարօրութիւնը կամ ապահովութիւն աներևակայելի է, մինչև որ արիւնռուշտ և անզուսպ քրդերի կամայականութեան, աւարառութեան և բռնութեան վերջ չդնվի։

Հայաստանում ոչ կեանքն է ապահոված և ոչ էլ սեպհականութիւնը։ Ամբողջ գեղեցիկ բերրի նահանգներ անմարդ են և բնակչաց վերայ ծանրաբեռնած բռնութիւնն այնքան մեծ է, որ նոքա պատրաստ են ննջարկվելու ամեն կառավարութեան, որից միայն կարող են ապահսկ ապահովութիւն և խաղաղութիւն։

Հեղինակն գրում է հայոց համառօտ պատմութիւն, որոնք իրանց ժամանակագիրներին նայելով, համարվում են աշխարհիս ամենահին ազգերից մէկը։ Յետոյ նա նկարագրում է իւր ճանապարհորդութիւնն և ծանօթացնում է ընթերցողին հայերի առանձնայատկութեանց, նոցա կեանքի և յոյսերի հետ։ Հեղինակն առանձին անբասականութեամբ նկատում է, որ ներկայ պայմանների մէջ հայերը չափազանց ցանկանում են միանալու Ռուսաստանի հետ, «ընդելով, որ, ասում է հեղինակը, հայերին բնաւ հաձելի չէ Ռուսաստանի պաշտօնականական իշխանութեան կարգն, որ նոցա աչքում զէպի կորուստ է տանում նոցա ազգային ինքնուրոյնութիւնը»։

Հեղինակի ասելովը—Տաճկաստանի հայերը կամենում են վայելել տաճիկների տուած ազատութիւնը ռուսաց հովանաւորութեան ներքոյ։ Ցետոյ կրեզը հաղորդում է, հիմնվելով իւր խօսակից քաղաքակրթեալ հայերի խօսքերի վերայ, որ նոքա կը ցանկանային վայելել այն իրաւունքներն, որ վայելում են հայերը Ռուսաստանում։ Իբրև ապացոյց տաճկահպատակ հայերի անհնազանդելի վիճակին, հաւելմատելով նոցա հայրենակիցների վիճակի հետ Ռուսաստանում, հեղինակն առաջ է բերում հետևեալ պատմութիւնն, որ լսել է իւր խօսակիցներից մէկի բերանից։ 1828 թուականին կոմս Լորիս-Մելիքովի հայրն, որ բնակում էր Երզրումի մերձակայ մի փոքրիկ գիւղում, թողեց իւր բնակութեան տեղն և տեղափոխվեցաւ ռուսաց սահմաններն, ինչպես հազարաւորները նոյն նահանգի բնակիչներից, վախենալով տաճիկների վրէժխնդրութիւնից, որ ուրախութեամբ հանդիպեցան յաղթող Պասկեվիչին, սորա հանդիսաւոր կերտով մուտ գործելիս Հայաստանի մայր քաղաքը (Կարին)։ Մօտաւորապէս յիսուն տարիից յետ Լորիս-Մելիքովը վերադարձաւ Երզրում իբրև ռուսաց կայսերական բանակի հրամանատար։ Զարմանալի չէ, ասելացնում է հեղինակն, որ հայերը գերադանց են համարում իրանց սարկութեան մէջ պահող և ատող իշխանութիւնից աւելի այն կառավարութիւնն, որ տալիս է հաւասար իրաւունքներ իւր բոլոր հպատակներին։

Հեղինակի կարծիքով Անդղիան հայերի ռուսաց իշխանութեան ներքոյ մանելու ցանկութեան խոտորէս պէտք է դիմադրէ։ Ռուսաստանի նըպատակները պարզ են և վաղուց յայտնի, «քրիստոնէից ազատութեան անունով նա դիտաւորութիւն ունի նուաճելու բոլոր Տաճկաստանը»։ Ներկայումս չյաջողեցաւ Ռուսաստանին իւր ձեռքը գցելու Կ. Պոլսին, որ «հանգանական է» թէ ընկնի Աւստրիայի իշխանութեան ներքոյ, և նա որոնումէ վարձատրութիւն ուրիշ կողմերում այն է, փոքր-Ասիայում։ Ռուսաստանի դիտաւորութեանց առաջը կարելի է առնել առանց դժուարութեան։ Արժէ միայն, որ Անգղիան բուռն ձնշուին անէ Բ. Դրան վերայ և սաիպէ նրան տալ հաւասար իրաւունքներ թէ հայերին և թէ իւր մահմետական հպատակներին։ Իսկ երբ ռուսները կ'յարձակին Փոքր-Ասիա Տաճկաստանը վերջնականապէս նուաճելու համար, Անգղիան կ'գանէ տալիկ զինուորի մէջ պատրաստ պատերազմական տարր, որին լաւ ուսումնասիրել է հեղինակն, որովհետև մասնակցել է Խրիմի պատերազմին և վերջին պատերազմի ժամանակ ներկայ է եղել մի քանի փոքրիկ կռիւներում, ի միջի այլոց և Դևվերոյունի պատերազմում։

Կրեզի գիրքը առատ նիւթ է քաղաքական հարցերին, իսկ իւր անձնական՝ բաւական հետաքրքիր տպաւորութեանց հեղինակը շատ փոքր տեղ է տալիս։ Առանձին հետաքրքրութեամբ կարելի է կարդալ նկարագրութիւնը հեղինակի կեցութեան քրդերի մէջ և քանդած բայպուռում։ Բայպուռի նկարագիրը ամենընտիր կերպով ծանօթացնում է ընթերցողին Տաճկաստանի հայերի ամուր վիճակի հետ։

ՄԱՆՐ ԼՈՒՐԵՐ

Խմբագրութիւնս ստացաւ գեր. հայր Յակոբ Խախանեանցից 33 ռ. 30 կոպ. յօգուտ Վ.ԱՆԱՊ սովելոց։ Այս գումարը հանգանակվել է Ցխինվալ գիւղում, ուր մեծ պ. պ. Գ. Կուզանեանց, Ա. Աւետիքեանց և Մ. Եարալեանց ընտրված լինելով հանգանակութիւն անելու, վերոյիշեալ գումարը յանձնած են արժ. հօրը։ Խմբագրութեանս հասցնելու։ Հանգանակութիւնը չարունակվում է։

* * *

Ամսոյս 1-ին, կիւրակէ Աննանեան Մարիամեան հայ օրիորդաց դպրոցը տօնեց իւր տարեդարձը։ Ս. պատարագից յետ Կուսանաց վանքի եկեղեցում, բոլոր աւուցիչք, վարժուհիք աշակերտուհիք և հանդիսականք գնացին դպրոցի գեղեցիկ կերպով զարդարած դահլիճը։ Այստեղ դպրոցի տեսուչ մեծ. պ. Զիգիանեանցը կարդաց դպրոցի հաշիւը, յետոյ արժ. հայր Արսէն Բագրատունին ճառ խօսեցաւ։ Իսկ միջանկեալ ժամանակներն աշակերտուհիք երգում էին եկեղեցական և ազգային երգեր։ Ապա եղաւ աշակերտուհեաց պարգևաբաշխութիւնը։ Սոցանից մինը օր. վ. Յակովբեանցը ստացաւ դափնեայ պսակ։ Ցետոյ եղաւ վիճակախաղ, որից գոյացաւ 250 ռուբլի, որ պէտք է գործ դնվի յօգուտ չքաւոր աշակերտուհիների։

* * *

Քաղաքային խորհրդարանն իւր ամ. սոյս 2-ին նիստում վճռեց անելու վիւառութիւն 750,000 ռուբլիի։ Այս գումարը պէտք է գործ դնվի երկք կամըրջների և քաղաքային տան շինութեանց համար Երևանի հրապարակի վերայ, նոյնպէս և վաճառատեղիների և այլ կարևոր պիտոյից համար։

* * *

Հեռագիրը լուր բերեց Կ. ՊՕԼՍԻՑ, որ դեսպանատանց թարգմանները տուել են Աբեղին փաչային ծանուցագիրը, որով պահանջում են կատարելու Ղարադաղի պահանջը համաձայն դեսպանաժողովի վճռին և իրագործելու Բերլինի դաշնագրութեան 61-րդ յօդուածը Հայաստանի բարենորոգմանց վերաբերութեամբ։

* * *

ՍՏԱԻՐԱՊՕԼԻՑ մեզ գրում են. կիւրակէ օրը, մայիսի 25-ին կատարվեցաւ կլասիկական գիմնազիայի վեցերորդ դասատան աշակերտ Մկրտիչ Ամֆարեանցի թաղումն։ Հանգուցեալ մահուան պատճառն էր ուղեղի ցնցումն՝ որին զոհ գնաց 37 ժամուայ ընթացքում, 15 ամեայ հասակի մէջ։ Նա իւրա ջանասիրութեամբ առաջին աշակերտն էր ամբողջ գիմնազիայում, եկեղեցում ներկայ էին տեսուչը և բոլոր ուսուցիչները գիմնազիայի աշակերտների հետ։

— Սատրապօլում կրկին երևեցաւ դիֆտերիտ հիւանդութիւնը, թէպէտ և շատ երեխայք գնա ևս զոհ չեն գնում նրան, բայց ապագայն անյայտ է։

— Մեծ պասի Լուսաւորչի օրը պատարագիչ էր Ամբ. վարդապետ Ռուբինեանը։ «Հայր մերը» գնա չսկսած յետ դարձաւ և ասաց մի աղքատ քարող, որով հասկացրեց ժողովրդեան իւրեան գայտեան պատճառը և ժողովարարութեան նպատակը։ Երկք օր միասին յետոյ ճանապարհ ընկաւ դէպի Մոզդոկ։ Հանգանակած գումարի ստացութիւնը իսկապէս յայտնի չեղաւ ժողովրդեան։

* * *

ՍՏԱԻՐԱՊՕԼՈՒՄ և նորա չրջակայքում եղանակները շատ լաւ են. մայիսի անձրևները առատ հունձք են խոստանում, ինչպէս գիւղացիք պատմում են։

* * *

Խմբագրութիւնս իմացրում է իւր գործակալներին և բաժանորդներին իրան հասանելի բաժանորդագները փութով հասցնելու համար հոգս քաշել։

* * *

ՍՊՆԱԽԻՑ պ. Զայնը մեզ գրում է. հայի թանգութեան մասին կարող եմ ասել, որ մեր քաղաքին համեմատելով ուրիշ քաղաքների հետ ոչ պակաս թանգութիւն էր տիրում։ Երկու ամիս առաջ ալիւրի փութը ծախվում էր 3 ռ. 20 կոպէկ. 3 ռ. 40 կ. իսկ այժմ ծախվում է 2 ռ. 73 կ. այս էլ տեղացի ազնուական պ. պ. Ղազարը և Ալէքսի Ղօրղանեանցների չնորհիւ։ Սրանից երկու ամիս առաջ պ. Ղազարը Ղօրղանեանցը իմանալով, որ իւր հայրենիքումն էլ ուրիշ քաղաքների նման թանգութիւն կայ, կամենալով օգնել իւր խեղճ համաքաղաքացիներին՝ Տփխիսից գրում է (թէ և սղնախեցի է, բայց այժմ Տփխիսում է բնակվում) իւր եղբօր Ալէքսի Ղօրղանեանցին մի նամակ, որի հետ և ճանապարհորդում է փուրգօններով բաւականի ալիւր Օդէսայի ամենալնար։ Նամակով խնդրում է եղբօրից, որ առանց աչխատանքի ծախէ թէ սղնախեցոց և թէ չրջակայ գիւղացոց վերայ, յարակցելով թէ «խոստանում եմ անպակաս ուղարկել մինչև նոր հացի դալը», գրում է նաև մինչև անդամ մշակների և կըռնելու գինն էլ չպահանջել առնողներից, իրաւ նրա խոստման համաձայն ստացվում է ալիւրը։ Մեծ չնորհակալութիւն Ց. և Ա. եղբարց Ղօրղանեանցներին այսպիսի ազնիւ գործի համար։ Պէտք է ճչմարիտ ասած որ եթէ մի այսպիսի ողորմութիւն չը ծագէր մեկ տեղից՝ այսօր հասարակ ալիւրի գինը 5 ռ. կլինէր։ Խնդրում ենք և մեր քաղաքի միւս բոլոր գրամատէրներին, որ նրանք էլ ուրիշ ուրիշ միջոցներով հետևէին այս օրինակին, որով մեր քաղաքը ապահով կլինար թանգութիւնից։

* * *

Նոյն տեղից մեզ հաղորդում են. թէլաւի գործակալ Դէորգ աւագ քահանայն այստեղ էր. մայիսի 24-ին ուղևորեցաւ դէպի Թէլաւ։ Նա ուղարկուած էր հոգևոր կառավարութենից քննիչ տեղւոյս մի քանի քահանաների գործի մասին։ Կամենալով ծանօթանալ, անձամբ տեսնուելոյ և ինչպէս ուրիշներից էլ տեղեկացայ բաւականի խոհեմ և հանգիստ բնաւորութեան տէր մարդ է եղել, մինչդեռ ժամանակ գործունեայ և բանիմաց։ Շատ խաղաղ կերպով վերջացրել է ամենայն ինչ իրան յանձնած յանձնարարութիւնները. թէ քահանայք և թէ ժողովրդականք բաւական են մնացել նորանից։ Յանկալի է որ և մեր միւս եկեղեցականներն էլ նմանուէին նորան, որպիսին հաղուագիւտ է մեր մէջ։ Այսպիսի աղնիւ ծառայութեանց համար է կարծեմ, որ այս վերջին օրերս տէրութիւնն էլ նրա հաւատարիմ ծառայութիւնները աչքի առաջ ունենալով վարձատրել է «Սուրհանդակ» անուանակոչ չքանչանով։

* * *

ՍՊՆԱԽԻՑ մեզ գրում են. ինչպէս նշաններից երևում է այս կողմերում այս տարի հացի բերքը շատ առատ պէտք է լինի, եթէ ուրիշ արգելութիւններ հանդէս չգան։ Մեր երկիրը մարելիքին է, որի մասին ամեն տեղերից գանգատվում են, քաղաքիս նահանգապետը որքան այժ ունի աչխատում է մարելիքի առջին առնելու։

Պատասխանի խմբագրութեան.

ՏՓԽԻՍ—մեծ. պ. Գր. Իզմիրեանցին։ Ձեր յօդուածը Մարիամեան ուսումնարանի մասին չենք տպիլ, որովհետև նախ՝ խմբագրատուն ղրկուած յօդուածները պէտք է մաքուր գրած լինին, ոչ ոք պարտաւորված չէ հիպատական նչանագիր կարդալու, երկրորդ՝ խմբագրութիւնս չէ կարող պայման կապել հեղինակի հետ իւր կարծիքը չյայտնելու յօդուածի մասին ծանօթութիւններով կամ առանձին յօդուածով. երրորդ՝ դպրոցի պատմութիւնն, որ ամենքին յայտնի է, ոչ հետաքրքիր է համարում իւր ընթերցողներին, և չորրորդ՝ Ցարոյն այլք, որոց վերայ ակնարկութիւն է լինում յօդուածում, մանակից եղած չեն խմբագրութեանս յօդուածին։

Խմբագիր Պ. ՍԻՄԷՕՆԵԱՆՑ։
Հրատարակիչ Հ. ԷՆՖԻԱՃԵԱՆՑ։

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՄԻ ՈՒՍՈՒՑԻՉ, որ Տփխիսու Հայոց միջնակարգ դպրոցներից մէկում ՀԱՅՈՑ ԼԵԶՈՒԻ ԴԱՍԵՐ է աւանդում՝ ցանկանում է տրնեորում դասեր ունենալ այդ լեզուից։

Կարելի է դիմել «Մեղու»-ի խմբագրատունը և «Կովկասեան» ու «Կենտրոնական» գրաւաճառանոցները։

1—5

ԹԷՈԴՈՐ ՏԻՒՏՈՊՈՒԼՕ

Հին յոյն մանագէտ ուսուցիչ, տրապիզոնցի, աւարտած է իւր ուսումն Տրապիզոնի բարձր դպրոցում, պատրաստ է տալու յունական լեզուի դասեր։ Յանկացողք կարող են դիմել Աւետիք Էնֆիաճեանցի գրախանութը, Հասցէն իմանալու համար։

4—6

ДОЗВОЛЕНО ЦЕНЗУРОЮ ТИФЛИСЪ 6-го ІЮНЯ 1880 г. Типографія Амб. Энфіаджянцъ и К-о

Տուն Բժշկապետ Մ. Ռոտինեանց։